

Ime in priimek:

HIERONIM, *Pismo 22* (*Eustohiji*), 1. 26

Napotki devici

12

Osnovni podatki:

1. 1. "Poslušaj, hči, in glej in nagni svoje uho in pozabi svoje ljudstvo in hišo svojega očeta in kralja, bo že zelo tvoje lepote" (Ps 44,11-12). V 44. psalmu Bog govori človeški duši, naj gre po Abrahamovem zgledu (prim. 1 Mz 12,1) iz svoje dežele in svoje rodotvorne, zapusti Kaldejce, ki pomenijo hudobine duhove, in se naseli v pokrajini živih, po kateri prerok drugje zdihuje: "Verujem, da bom gledal dobrote Gospodove v deželi živih" (Ps 26,13).

2. Ni pa ti dovolj, da grej iz svoje dežele, če ne pozabiš svojega ljudstva in hiše svojega očeta in se zaničuješ meso ne združiš z ženinom v objemu. "Ne oziraj se nazaj," pravi, "in ne mudi se nikjer po teh krajinah, temveč se resi na goro, da tudi tebe ne zaloti"(1 Mz 19,17 po LXX). Ni prida prijeti plug in se ozirati nazaj (Lk 9,62) niti vrniti se z njive domov niti stopiti s strehe po drugo oblačilo (prim. Mt 24,17-18; Lk 17,31), ko si preješ Kristusovo obleko.

3. Veliko čudo: oče opominja hčer, naj se ne spominja očeta. "Vi ste od svojega očeta, hudiča, in željev svojega očeta hočete uresničevati" (Jn 8,44), je rekel Judom; in drugje: "Kdor dela greh, je iz hudiča" (1 Jn 3,8). Načrt, rojeni od takega očeta smo črni in po sprekobrtnitvi, ko še nismo na vrhu kreposti, pravimo: "Črni sem, toda leng, hčere jeruzalemske" (Vn 1,4).

4. Šla sem iz hiše svojega detinства, pozabila sem svojega očeta, prerodim se v Kristusu. Kaj prejmem za plačilo? Sledi: "In kril bo želel tvoje lepote" (Ps 44,12). To je torej tista velika skrivnost: zategadel bo človek zapustil svojega očeta in svojo mater in se držal svoje žene in bosta dva - v enem mestu? Ne več, kakor tam (1 Mz 2,24) v enem mesec, marmveč - v enem dubu.

5. Tvoj ženin ni bahav, ni osaben; Etiopko je vzel za ženo. Ko pa boš hotela slišati modrost pravega Salomona in boš prišla k njemu, ti bo povedal vse, kar ve. In kralj te bo peljal v svoj hram, in ko ti bo čudežno spremenil twojo barvo, bo zate ustrezala beseda: "Kdo je tista, ki se vzdijuje vsa bela?" (Vp 8,5).

26.1. Zato je, moja Evstohija, hčerka, gospa, soslužabnica, sestra - prvo ime ti dajem zaradi tvojih let, drugo zaradi dostenja, tretje zaradi svetega poklica, zadnje iz ljubezni - poslušaj Izaja, ki pravi: »Pojdji, moje ljudstvo, v svoje stanovanje, zapri svoje duri za seboj, skrij se za trenutek, dokler srd Gospodove ne pojde mimo« (Iz 26,20).

2. Zunaj naj hodijo nespatne device, ti bodi notri z ženinom; kajti, če boš duri zaprlja in po evangelijskih zapovedih skrivaš molila svojega Očeta, bo prišel, potkal in rekel: »Glej, stojim pri vratih in trkam. Če mi kdo odpre, bom vstopil in bom z njim večerjal in on z menoj« (Raz 3,20). Ti pa boš takoj vneto odgovorila: »Glas mojega ljubega, ki trka: 'Odprji mi, moja sestra, moja prisrčna, moja golobica, moja popolna!« (Vp 5,2). Nikar ne reci: »Svojo sukanko sem splekla, kako bi jo zopet oblekla? Svoje noge sem umila, kako bi jih zopet umagalza?« (Vp 5,3).

3. Pri tej priči vstani in odpri, da ne pojde mimo, ko se obotavljaš, in ne boš pozneje težila in gorovila: »Odprla sem svojemu ljubemu, a moj ljubi je šel mimo« (Vp 5,6). Kaj je treba, da so vrata tvojega srca ženini zaprta? Odpri jih Kristusu, zapri hudiču, kakor pravi: »Če duh mogočnega pride nadte, ne daj mu mesta« (Prd 10,4). Daniel je ostal v svoji obednici v zgornji hiši - spodaj namreč ni mogel ostati - in imel okna odprtia proti Jeruzalemu (Dan 6,10). Tudi ti imej okna odprta, toda od koder prihaja svetloba, kjer vidiš Gospodovo mesto. Ne odpiraj tistih oken, o katerih je rečeno: »Smrt je prilezla skozi vaša okna« (Jer 9,21).

Prevedel F. Lukman

(Zelo je zanimiv tudi 13. paragraf ...)

Opombe:

Komentar: